दद्याच्च चन्दनान्यघनुत्तये। महिषीघातने चैव कृष्णगुल्मः प्रजायते। खरे विनिहते चैव खररोमा प्रजायते। निष्कत्रयस्य प्रकृतिं संप्रदद्याद्धिरण्मयीम्। तरक्षौ निहते चैव जायते केकरेक्षणः। दद्याद्रत्नमयीं धेनुं स तत्पातकशान्तये। शूकरे निहते चैव दन्तरोजायते नरः। स दद्यात्तु विशुद्ध्यर्थं घृतकुम्भं सदक्षिणम्। हरिणे निहते खञ्जः शृगाले तु विषादकः। अश्वस्तेन प्रदातव्यः सौवर्णपलनिर्म्मितः। अजाभिघातने चैव अधिकाङ्गः प्रजायते। अजा तेन प्रदातव्या विचित्रवस्त्रसंयुता। उरभ्रे निहते चैव पाण्डुरोगः प्रजायते। कस्तूरिकापलं दद्याद्ब्राह्मणाय विशुद्धये। मार्जारे निहते चैव पीतपाणिः प्रजायते। परावतं स सौवर्णं प्रदद्याच्चिष्कमात्मकम्। शुकशारिकयोर्घाते नरः स्खलितवाग्भवेत्। सच्छास्त्रपुस्तकं दद्यात् स विप्राय सदक्षिणम्। बकघाते दीर्घनसोदद्याद्गां धवलप्रभाम्। काकघाती कर्णहीनोदद्याद्गामसितप्रभाम्। हिंसायां निष्कृतिरियं ब्राह्मणे समुदाहृता। तद्दर्द्धप्रमाणेन क्षत्रियादिष्वनुक्रमात्" । २ अ०

"सुरापः श्यावदन्तः स्यात् प्राजापत्यन्तु तारकम्। शर्करायास्तुलाः सप्त दद्यात् पापविशुद्धये। जपित्वा तु महारुद्रं दर्शयं जुहुयात्तिलैः। ततोऽभिषेकः कर्त्तव्योमन्त्रैर्वरुणदैवतैः। मद्यपोरक्तपित्ती स्यात् स दद्यात् सर्पिषोघटम्। मधुनोऽर्द्धघटञ्चैव सहिरण्यं विशुद्धये। अभक्ष्यभक्षणे चैव जायते कृमिलोदरः। यथावत्तेन शुद्ध्यर्थमुपोष्य भीमपञ्चकम्। उदक्यावीक्षितं भुक्त्वा जायते कृमिलोदरः। गोमूत्रयावकाहारस्त्रिरात्रेणैव शुद्ध्यति। भुक्त्वा चास्पृश्यसंस्पृष्टं जायते कृमिलोदरः। त्रिरात्रं समुपोष्याथ स तत्पापात् प्रमुच्यते। पराक्षविप्रकरणादजीर्णमभिजायते। लक्षहोमं स कुर्व्वीत प्रायश्चित्तं यथाविधि। मन्दोदराग्निर्भवति सति द्रव्ये कदन्नदः। प्राजापत्यत्रयं कुर्याद्भोजयेच्च शतं द्विजान्। विषदः स्याच्छर्द्दिरोगी दद्याद्दध पयस्विनीः। मार्गहा पादरोगी स्यात् सोऽश्वदानं समाचरेत्। पिशुनोनरकस्थान्ते जायते श्वासकासवान्। घृतं तेन प्रदातव्यं सहस्रपलसम्मितम्। धूर्त्तोऽपस्कारारोगी स्यात् स तत्पापविशुद्धये। ब्रह्मकूर्चमयीं धेनुं दद्याद्ब्राह्मे सदक्षिणाम्। शूली परोपतापेन जायते तत्प्रमोचने। सोऽन्नदानं प्रकुर्व्वीत तथा रुद्रं जपेच्छतम्। दावाग्निदायकश्चैव रक्तातिसारवान् भवेत्। तेनोदपानं कर्त्तव्यं रोपणीयस्तथा वटः सुरालये जले वापि शक्तन्मूत्रं करोति यः। गुदरोगोभवेत्तस्य पापरूपः सुदारुणः। मासं सुरार्च्चनेनैव गोदानहितयेन तु। प्राजापत्येन चैकेन शाम्यन्ति गुदजारुजः। गर्भपातनजा रोगा यक्ष्मत्प्लीहजलोदराः। तेषां प्रशमनार्थाय प्रायश्चित्तमिदं स्मृतम्। एतेषु दद्याद्विप्राय जलधेनुं विधानतः। सुवर्णरूप्यताम्राणां पलत्रयसमन्विताम्। प्रतिमाभङ्गकारी च अप्रतिष्ठः प्रजायते। संवत्सरत्रयं सिञ्चेदश्वत्थं प्रतिवासरम्। उद्वाहयेत्तमश्वत्थं खण्डशोक्तविधानतः। तत्र संस्थापयेद्देवं विघ्नराजं सुपूजितम्। दुष्टवादी खण्डितः स्यात् स वै दद्याद्द्विजातये। रूप्यं पलद्वयं दुग्धं घटद्वयसमन्वितम्। खल्लाटः परनिन्दावान् धेनुं दद्यात् सकांस्यनाम्। परोपहासकृत् काणः स गां दद्यात् समौक्तिकाम्। सभायां पक्षपाती च जायते पक्षघातवान्। निष्कत्रयमितं हेम स दद्यात् सत्यवर्त्तिनाम्" २अ०।

"कुनखी नरकस्थान्ते जायते विप्रहेमहृत्। स तु स्वर्णशतं दद्यात् कृत्वा चान्द्रायणत्रयम्। औडुम्बरी ताम्रचौरो नरकान्ते प्रजायते। प्राजापत्यं स कृत्वात्र ताम्रं पलशतं दिशेत्। कांस्यहारी च भवति पुण्डरीकसमन्वितः। कांस्यं पलशतं दद्यादलङ्कृत्य द्विजातये। रीतिहृत् पिङ्गलाक्षः स्यादुपोष्य हरिवासरम्। रीतिपलशतं दद्यादलङ्कृत्य द्विजं शुभम्। शुक्राहारी च पुरुषो जायते पिङ्गमूर्द्धजः। शुक्रापलशतं दद्यादुपोष्य स विधानतः। त्रपुहारी च पुरुषो जायते नेत्ररोगवान्। उपोष्य दिवसं सोऽपि दद्यात् पलशतं त्रपु। सीसहारी च पुरुषो जायते शीर्षरोगवान्। उपोष्य दिवसं दद्याद्घृतधेनुं विधानतः। दुग्धहारी च पुरुषो जायते बद्धमूत्रकः। स दद्याद्दुग्धधेनुञ्च ब्राह्मणाय यथाविधि। दधिचौर्य्येण पुरुषो जायते मदवान् यतः। दधिधेनुः प्रदातव्या तेन विप्राय शुद्धये। मधुचौरस्तु पुरुषोजायते नेत्ररोगवान्। स दद्यान्मधुधेनुञ्च समुपोष्य द्विजातये। इक्षोर्विकारहारी च भवेदुदरगुल्मवान्। गुडधेनुः प्रदातव्या तेन तद्दोषशान्तये। लोहहारी च पुरुषः कर्बुराङ्गः प्रजायते। लोहं पलशतं दद्यादुपोष्य स तु वासरम्। तैलचौरस्तु पुरुषो भवेत् कण्ड्वादिपीड़ितः। उपोष्य स तु विप्राय दद्यात्तैलघटद्वयम्। आमान्नहरणाच्चैव दन्त-